

Szeretet, szeretet, szeretet!

A teljesen megélt élet odaadott élet

A 2021. május 9. vasárnapi evangélium egy részlet Jézus búcsúbeszédéből. Úgy gondolom, hogy ez a rész egyike azoknak, amelyek leginkább megérintenek. Igazi hagyaték számunkra is! Azon emberek közül, akik Jézus követésében járnak, sokan merítettek erőt a VELE való barátságból és szeretetkapcsolatból arra, hogy egész életüket mások szolgálatába állítsák.

Idén ünnepli szerezetesi közösségünk alapítónőnk, Gondviselésről nevezett Mária, civil nevén Eugenie Smet halálának 150. évfordulóját. 45 évesen halt meg rákbetegségben. Nővéreihez intézett utolsó szavai voltak: „szeretet, szeretet, szeretet!” Nem ez minden sikeres élet célja?

És mégis, mi is a „szeretet“?

Néhány hónappal korábban Eugenie Smet ezeket írta a naplójába: „Olyan szívet kívánok Önöknek, amely az Isten és az embertársak iránti szeretettől lángol. Amint a vas, amelyet a kohóba dobnak, átveszi a tűz minden tulajdonságát, úgy fog az Önök szíve is, amelyet Jézus szívébe vetnek, alázattal, szeretettel és igyekezettel eltelni. Az alázat lesz hivatásuk őrzője és kitartásuk biztosítója; a szeretet ébren tartja a családi lelkületet, és az igyekezet arra fogja Önöket sarkallni, hogy Isten nagyobb dicsőségére mindent lánggra lobbantsanak.“

Egykori (2013-ig) általános előljárónk, Elisabetta Flick, aki az elmúlt évben idős nővértársairól való gondoskodása közben koronavírussal fertőződve hunyt el Torinóban, mondta: „amikor egy teljességében megélt életre gondolok, akkor egy odaadott életre gondolok. Egy lelkesedéssel és szeretettel teli életre. (...) Tennivalóink súlya agyonnyomhat, de sok függ attól, hogy milyen értelmet adunk nekik, hogyan éljük őket, miként tekintünk rájuk.“

Maga Jézus is csak úgy volt képes az előtte álló szenvedés útját végig járni, hogy szeretetben járta végig. Irántunk való szeretetből! „Senkinek nics nagyobb szeretete annál, mint aki életét adja barátaiért.“

Sr. Stefanie Strobel sa, a Segítőnővérek Közép-Európai Tartományának előljárója